

بهسازی و توانمندسازی منابع انسانی در آموزش و پرورش استان زنجان

پریسا فیضمندیان

آموزش و پرورش استان زنجان

چکیده

این پژوهش از لحاظ هدف کاربردی و از لحاظ شیوه گردآوری داده توصیفی - پیمایشی محسوب می شود با روش نمونهگیری تصادفی ۶۶ نفر انتخاب و مورد مطالعه قرار گرفت ابزار گردآوری دادهها پرسشنامه از روایی و پایایی قابل قبول برخوردار است. در تحلیل داده بخش توصیفی از میانگین و انحراف استاندارد و در بخش استنباطی نیز از آزمونهای T-test تک نمونه ای و گروههای مستقل و تحلیل واریانس Anova و از آزمون تعقیبی توکی و آزمون فریدمن استفاده گردیده است. از ابعاد انجام این پژوهش توجه به نیروی انسانی در سازمان آموزش محور آموزش و پرورش که طی سالهای اخیر بخش عظیمی از زمان و سرمایه جامعه و نظام را به خود اختصاص داده است. آموزش فرایندی است که این نقش محوری را بر عهده دارد. بنابراین اگر گفته شود آموزش کلید توسعه است، بر حقیقتی کتمان ناپذیر تاکید شده است. بر اساس یافتههای تحقیق مشاهده شد که آموزش کارکنان بر بهسازی و توانمندسازی منابع انسانی تأثیر مثبت و معنادار دارد و آموزش کارکنان بر ابعاد توانمندسازی (روشنی اهداف، رفتار اخلاقی، ارتقاء روحیه، پیشبرد کار تیمی و ایجاد محیط کاری سالم) تأثیری معنادار دارد. همچنین سن، میزان تحصیلات، سابقه خدمت و پست سازمانی بر نگرش کارکنان در زمینه بهسازی و توانمندسازی تأثیری دارد. در نهایت تأثیر آموزش کارکنان بر ابعاد بهسازی و توانمندسازی ارتقاء روحیه بیشترین و ارتباطات کمترین مقدار را به خود اختصاص داده است.

واژه‌های کلیدی: آموزش محور، توانمندسازی، منابع انسانی